

Hej

Förbunden för fotboll, handboll och innebandy vill inför valet ge Ert parti möjlighet att berätta för våra utövare hur Ert idrottspolitiska program ser ut för mandatperioden 2018–2022.

Kommer Ni att utgå från RF:s strategi för Svensk idrott 2025?

Det är självklart att svensk idrott ska ha som mål att år 2025 ha en idrottsrörelse där alla får plats att idrotta utifrån sina villkor oavsett ambition, ålder, kön, prestationsnivå eller andra förutsättningar.

Det finns mycket vi kan göra på lokal nivå för att underlätta för föreningar så att de får bättre möjligheter att satsa på sin kärnverksamhet och nå sina mål.

Kristdemokraterna i Göteborg har därför tagit fram en rapport med 24 konkreta förslag för hur vi kan stärka civilsamhället i Göteborg – allt ifrån ideella hjälporganisationer till idrottsföreningar – som finns att läsa här:

<http://www.kdgothenburg.se/rapporter/>.

I rapporten föreslår vi bland annat:

Inför fritidspeng på kommunal nivå

Vissa sporter och aktiviteter kan kosta för mycket för ekonomiskt utsatta familjer. Det vill vi lösa med en fritidspeng som riktar sig till barn i hushåll som har försörjningsstöd. På så sätt får fler barn chansen till en aktiv och utvecklande fritid, och till gemenskap och delaktighet.

Regional samordnare för civilsamhället

Civilsamhället råkar ständigt ut för administrativt krångel som i värsta fall går ut över orken och engagemanget. Ett exempel på detta är när föreningar som är aktiva på kommunal nivå måste göra flera olika ansökningar när de vill utöka sin verksamhet till flera delar av regionen. Genom en regional samordnare, som Göteborgs stad tar initiativ till, vill vi skapa ett bättre stöd för föreningslivet.

Underlätta för idrottsföreningar att nå barn och ungdomar

Vi vill att Göteborgs stad tar initiativ till en dialog med idrotten för att fler barn och unga ska nås av och inkluderas i idrottsverksamhet. Göteborgs stad ska också samordna så idrottsföreningar har möjlighet att komma ut till stadens skolor för att informera om sin verksamhet. Alla har rätt till en möjlighet att idrotta och utöva en aktiv fritid.

Vi har ställt oss bakom satsningen att skolor ska erbjudas avgiftsfri simundervisning så att fler barn ska lära sig simma, vilket är nödvändigt för att minska det höga antalet drunkningsolyckor. Men vi är mycket kritiska till de rödgrönas beslut att driva simundervisningen i kommunal regi, istället för att samarbeta med simföreningarna.

Flera av simföreningarna berättar att både barn och personal har övergett deras verksamhet. Istället har de gått till den kommunala simundervisningen – där de rödgröna har valt att stänga ute föreningslivet, utom i de få undantagsfall de inte klarar det själva.

Detta gör att vi förlorar de fantastiska insatser som görs av föreningslivet. För oss är det självklart att avgiftsfri simundervisning görs bäst med, inte utan, föreningslivet.

Något som försvårar för idrottsföreningarna i Göteborg att nå målet om en idrottsrörelse för alla är att de rödgröna har lassat på en omöjlig administrativ börda på föreningarna. En viktig förklaring till den oacceptabla situationen är att de rödgröna har fattat beslut om att föreningar i Göteborg ska få mer pengar utifrån hur många bidragsgodkända medlemmar man har från de mest socioekonomiskt utsatta områdena.

Modellen kräver en registrering av barnens och ungdomarnas personnummer, och trots att vi tidigt varnade för att det skulle öka det administrativa krånglet föreningarna, valde de rödgröna partierna att ignorera kritiken. Precis som vi varnade för har många föreningar även fått problem att samla in personnummer på grund av att många barn inte kan, vill eller får lämna ut dem.

Med de rödgrönas upplägg tvingas föreningarna dessutom att rapportera in personnumren i ett gammalt datasystem som nu har kollapsat. Många föreningar har därför inte kunnat få sina bidrag utbetalade, och tvingats köpa lösningar av leverantörer för att kunna skicka in uppgifterna.

Vi är kritiska till att de rödgröna väljer att missgynna vissa föreningar, och lämnar efter barn i områden som inte är socioekonomiskt utsatta. Även i dessa områden finns det barn som växer upp under dåliga uppväxtvillkor och som har behov av tränare och idrottare som förebilder.

I vårt budgetförslag gjorde vi istället en satsning som riktade sig till samtliga bidragsgodkända föreningar i Göteborg – ingen förening lämnades utanför. Med vårt förslag hade det lokala aktivitetsstödet ökat med nästan 50 procent, från de rödgrönas drygt 20 miljoner kronor till över 30 miljoner, utan krav på personnummer och ökad administration. Det hade varit ett viktigt stöd för alla föreningar i Göteborg.

Hur ser Ni på att ordet idrott skrivs in i plan och bygglagen (PBL) och med det säkerställer att kommunen tar med idrotten i samhällsplaneringen och planerar in idrottsytor när nya bostadsområden byggs och befintliga utvecklas?

Det är enormt viktigt att idrotten kommer med i samhällsplaneringen på ett mycket bättre sätt än idag. Inte minst för att öka möjligheterna till en aktiv fritid och för att stärka det hälsofrämjande arbetet. Det borde vara en självklar insikt att det är en vinst för hela samhället om vi på det här sättet ökar det psykiska och fysiska välmåendet.

Samtidigt behöver plan- och bygglagen snarare förenklas. Om vi lägger in krav på allt vi behöver mer av - till exempel förskolor, äldreboenden och idrottsytor - finns risken att vi spärrar många möjligheter att bygga alls. Det är något som även kan slå mot byggandet av idrottsanläggningar och planeringen av idrottsytor.

Det är med andra ord lätt att vara positiv vid första anblicken, men risken är att effekten blir att vi inte bygger något alls istället. Det spelar därför stor roll hur en sådan lagtext skulle utformas.

a. Hur ser Ni på en bättre intern kommunikation mellan de olika delarna i stadens organisation?

Det är tydligt att staden många gånger har en för dålig och spretig kommunikation med föreningslivet. Det skapar onödigt frustration, och är ett slöseri på föreningarnas tid och engagemang. Situationen gör det dessutom svårt - och ibland omöjligt - för föreningarna att planera framtiden.

Samarbetet mellan idrotts- och föreningsförvaltningen och andra kommunala aktörer måste därför stärkas rejält. Det är orimligt att föreningarna idag på ett nästan parodiskt sätt bollas runt inom kommunen när de vill ha svar på sina frågor.

Ett starkare samarbete är också nödvändigt för att idrotts- och föreningsförvaltningen och föreningslivet ska komma in mycket tidigare i stadsutvecklingsprocessen. När staden håller informationsmöten med föreningslivet måste föreningarna ha möjlighet att påverka, inte bara få information om vad som kommer att hända.

Här måste det bli en förändring som gör att föreningslivet kan fortsätta verka och utvecklas samtidigt som bostäder kan byggas.

b. I samma anda som ovanstående behöver vi er input kring idrottsaktivitetsytor, bollbingar och fotbollsplaner i nyplanerade områden.

I Göteborg slår de långa köerna till idrottsanläggningar mycket hårt mot idrottsföreningarna, och samtidigt har staden alldeles för få ytor för spontanidrott.

Här har vi inte råd med passivitet – det skulle få katastrofala konsekvenser för föreningslivet och möjligheterna till en aktiv fritid. Inte minst med tanke på att Göteborgs befolkning beräknas öka med 150 000 invånare fram till år 2035.

Vi måste dels stå upp för de verksamheter som idrottsföreningarna har idag, men vi måste också ta ansvar för att det finns mark och resurser för nya idrottsanläggningar.

Det är en självklarhet att bostäder behövs, men det är också en självklarhet att det krävs mer än bara bostäder för att en stad ska fungera. Föreningslivet är alldeles för viktigt för att komma i andra hand.

Kommunen måste göra det enklare för göteborgarna att röra på sig. Vi är därför positiva till att kommunen vid flera av stadens parker och motionsslingor har satsat på träningsredskap som kan användas i samband med en promenad, cykling eller löpträning.

Men staden kan göra mer för att få fler att börja träna även i stadsmiljön. Förra året la vi därför ett förslag om att förbättra göteborgarnas möjligheter till crosstraining även i denna miljö. Vi lyckades få med oss hela idrotts- och föreningsnämnden, och förvaltningen håller nu på att utreda frågan. Vi tycker att det är viktigt att

redskapen görs i samarbete med civilsamhället, att de kan användas till annat som till exempel lek, men också att de gör den göteborgska stadsbilden ännu vackrare.

Vill Ert parti ge löftet att verka för att det från 2018 alltid byggs fullmättshallar när skolan ska ha en "idrottssal"?

Ja, vi vänder oss helt mot argumentet att det blir en "besparing av yta" att bygga mindre idrottssalar. Det säger sig självt, det innebär bara att staden måste bygga en hall någon annanstans som idrottsföreningarna kan använda.

Det är ett feltänk som dessutom innebär att skolan förlorar möjligheten att ha två idrottslektioner i hallen samtidigt, eftersom utrymmet är för litet.

Samtidigt får det inte bli så att staden ersätter hallar för elittävlingar med fullmättshallar på skolor. De sistnämnda ska endast fungera som ett komplement, och vi kommer därför inte satsa på att bygga läktare i skolornas idrottssalar.

Att det byggs fullmättshallar på skolor är enormt viktigt för idrotten i Göteborg. Men det får inte innebära att staden slutar att bygga fullmättshallar som är till just för idrottsföreningarna och där de kan tävla på elitnivå.

Här måste staden ta sitt ansvar gentemot idrottsföreningarna. Föreningslivet ska kunna lita på Göteborg.